

FOTO: CZECH TOURISM

Průzkum historického podzemí pod plzeňským náměstím Republiky začal až v 60. letech 20. století po propadu jednoho z domů a statickém narušení dalších objektů.

Ti ocení také bizarnost úzkých chodbiček klesajících do větší hloubky, průhledy komíny bývalých studní i staré sklepní schody se zazděnými východy. Mohou tak aspoň místy zapomenout na to, že při necitlivé asanaci, zejména v souvislosti s případným využitím těchto podzemních prostor jako protiatomových krytů, byla jejich velká část opatřena silnou betonovou výztuží, čímž nadobro ztratily svůj historický ráz. Přesto jsou považovány za jedny z nejlépe zachovaných příkladů středověkého městského podzemí ve střední Evropě. Vstup do něj se nachází v Perlové ul. čp. 4.

Otevírací doba:

- duben, květen, říjen, listopad: středa – neděle 9 – 17 hod.
- červen – září: úterý – neděle 9 – 17 hod.

Vstupné:

- dospělí 55 Kč, děti (3 – 15 let) 35 Kč
- Tel.: 377 225 214, www.espritplzen.cz

Klatovy

důmyslný systém mumifikace

Jako jedno ze svých královských měst založil Klatovy Přemysl Otakar II. v 60. letech 13. století. Dodnes se v něm částečně dochovalo opevnění ze 14. až 15. století a několik středověkých a barokních domů. Dominantami města jsou kostel Narození Panny Marie z druhé poloviny 13. století nebo Černá věž, postavená kolem roku 1550.

Tzv. katakomby pod jezuitským barokním chrámem Neposkvrněného početí Panny Marie a sv. Ignáce, jehož půdorys pod zemí kopírují, se datují až do 17. století. První mrtví zde byli uloženi k věčnému spánku roku

1676, poslední pohřeb se konal roku 1784, kdy císař Josef II. zakázal pohřbívání v kostelech. Za tu dobu zde bylo pohřbeno na 200 významných osob, především rektori a učitelé zdejší jezuitské koleje a někteří bohatí šlechtici a měšťané podporující jezuitský řád, například páni z Klenové a Janovic, Kolovratové a další.

Aby se jejich těla uchovala co možná nejlépe, byla v dubových rakvích ukládána na dubové hobliny obohacené o asepticky působící chmel. Důmyslná větrací soustava kanálů a komínů v dutých zdech a sloupech krypty zajišťovala vysoušení a posléze mumifikaci těl, jejichž váha se dnes pohybuje pouze mezi 8 a 10 kilogramy.

Bohužel byl tento ventilační systém, zajišťující konstantní mikroklima, narušen při odborné přestavbě kostela v roce 1937, kdy

byly mnohé větrací komíny v nosných sloupech zazděny. Následné nedostatečné odvětrávání způsobilo, že dřevěné rakve napadl červotoč a mumie plísňě a hniloba. Většina těl proto musela být pohřbena, zachránit se jich podařilo jen asi čtyřicet. Ta mohou návštěvníci dnes spatřit v průhledných rakvích. Vstup do katakomb se nachází v Divadelní ulici.

Kromě pohřbívání těl měly klatovské katakomby sloužit v době nebezpečí také jako úkryt před nepřítelem. Někteří badatelé se proto domnívají, že z nich kdysi mohla vést samostatná úniková chodba napojená případně na systém podzemních chodeb pod historickým centrem Klatov. Ten tvoří značný počet vícepatrových sklepů, schodišť, chodeb a chodbiček, které byly hloubeny od konce 13. století nejprve jako sklepy pod domy. Mívaly převážně obdélníkový tvar, zabíraly plochu zhruba 15 až 20 čtverečních metrů a sloužily k ukládání potravin. Podobně jako v ostatních městech byly tyto jednotlivé „lochy“ z obranných důvodů postupně ve 14. až 16. století propojovány chodbami průměrně jeden metr širokými, někde i užšími. Kromě už zmíněné možnosti jejich spojení s katakombami do nich mohly ústít také další podzemní chodby vycházející z různých jiných důležitých sakrálních i světských staveb.

Těla mnichů v klatovských katakombách byla ukládána na dubové hobliny s příměsí asepticky působícího chmele.

FOTO: OBČANSKÉ SDRUŽENÍ KLATOVSKÉ KATAKOMBY